akustlko². 1 Parto de la fiziko, kiu koncernas la sonojn. 2 Sonaŭdebleco: la ~o de la salonego estas tre bona.

*Akuŝl (tr). 1 Elpuŝi homan idon el la utero: la palrino ~is belan infanon^B. 2 (f) Malfacile produkti ian verkon: li ~is antaŭ nelonge dikan tezon. ~lgl^Z. Helpi la ~on de virino. ~(lg)stino^Z Virino, kies profesio estas zorgi la akuŝojn. ~Intino. Virino, kiu jus ~is.

Akuta. 1 Malpli larĝa ol ortangulo: la trianguloj hawas almenaŭ du ~ajn angulojn (= akra 2). 2 (Pri malsano) prezentanta fortajn simptomojn, rapide graviĝanta: li suferas ~an fitzon. 3 þ (G) Klara k penetranta kiel la altaj notoj de la gamo: ~a voĉo, ~aj vokaloj. 4 = akra 5: ~a observado.

Akuzi (tr). Aserti iun kulpa pri io. ~i iun pri sendankemo; ĉiu ~ato ne estas kulpulo. ~(a)o. Io, pri kio oni akuzas iun : li devas respondi pri lri malsamaj ~afoj.

*Akuzatlvo. Kazo deklinacia, signita en esp-o per fina n k montranta 1 rektan komplementon de verbo : ne batu la fraton; lupo lupon ne manĝas; mi konas lin. 2 Celon de movo (post la prepozicioj allasantaj ĉi tiun signifon) : meti mantelon sur sin; ta muso kuris sub la litonZ; la hirundo flugis trans la riveronZ; mi vojaĝas en HispanujonZ; preni sur sin iun taskonZ; ĵeti la kulpon sur iun. Rim.: Oni ne uzas akuzativon post prepozicio signifanta per si mem almovon kiel al, ĝis. 3 Ĉiaspeca in cirkonstanca in komplementojn, ĉe kiuj ĝi anstataŭas prepozicion: morgaŭ mi veturos ParizonZ (= al P.); dum la irado hejmen2 (= al hejmo); li alvenis lundon; mi promenis la tutan tagonZ; cent fojojn mi provis; la domo estas 30 metrojn larĝa k 4 etaĝojn alta. Rim. 1. Mallogike k malkonsilinde estas anstataŭigi per akuzativo prepozicion, kiu havas sencon kontraŭan al la funda k esenca senco de akuz, k kiu signifas formovon, malproksimigon, deiron, eliron, kiel: el, de, ekster. Diru eliri el urbo. ne: eliri urbon. Rim. 2. Oni renkontas kelkfoje ĉe Slavoj k ĉe Z mem, eĉ en liaj plej lastdataj verkoj, nekutiman uzon de akuzativo por montri la komplementon de substantivo signifanta agon k devenanta de transitiva verbo : la akuzativo

estas enkondukita et neceso, sed la uzado ĝin en okazo de senbezono pli multe malbeligas la lingvon of la neuzado en okazo de bezonoz ; la Ligo havas la celon zorgadi pri la disvastigado k enkondukado en ta tuta mondo unu neŭtralan lingvonZ; akceplu mian koran dankon por la elekto min kiel honoran membron2; la infanoj mortus de soifo, se la patrinoj ne Irinkigadus ilin per enverŝado al ili akvon en la buŝon el sia propra buŝoK; operacio konsistanta en farado de truo en la stomako k fermado ĝin poste per vilroK; la konstanta alkalkulado sin al ia speciala gento anstataŭ al la komuna nacio de la lando forte subtenas ta gentan ŝovinismon k malpacon inter la samlandanojZ. Kvankam teorle pravigebla k kelkfoje oportuna, ĉi tiu konstruo ne estas konsilinda. Oni prefere uzu anstataŭ akuzativo la prepoziciojn al aŭ je, kiuj liveras ankaŭ taŭgan rimedon por ebligi la eviton je la dubasenceco de la prepozicio de.

*Akvo H2O. Fluaĵo, el kiu konsistas la riveroj k maroj : ~o silenta subjosas la bordon; el malgrandaj ∼eroj fariĝas grandaj riverojz. ~a. 1 El ~o: ~a lrinkaĵo. 2 Vivanta en ~o : ~aj bestoj. ~oprovizi2, ~iZ, ~umiz. Malsekigi surverŝante aŭ trafluigante ; oni devas ~umi florojn post la sunsubiro (Vd Roso). ~ulo. Loko por ricevi k konservi ~ofalo, fal~oZ, ~on. Kaskado. ~okondukilo. Tubo, tra kiu oni irigas ~on. Sub~igi. Kovri per ~o, nieti sub la ~on : la Holandanoj, por sin defendi, sub~igis sian tandon. Sub~iĝi. Protundiĝi sub ~on : ta submarŝipo sub~ iĝis, ĉar ĝi ekvidis kroziston matamikan. Super~iZ. (tr) Inundi : la herbejoj estis super~itai B. Super~ego. Diluvo. Tra~ lgi. Alkonduki ~on sur kulturatan terspacon ; irigacii.

Akvafortoz. Gravuraĵo per morda acido.

Akvarelo. Pentraĵo sur papero per akvotandeblaj koloriloj.

Akvario. Akvujo, ģenerale vitra, por akvaj vegetaĵoj kaj fiŝoj.

akvatinto. Procedo de gravurado per acido, imitanta la lavumadon.

akvedukto. Masonaĵa kondukilo, subtera aŭ surponta, kiu kondukas akvon inter du malproksimaj lokoj.